

nieuwsbrief

Nummer 1 | Februari 2014

Redelijke vergoeding

Een beroepsbeoefenaar heeft recht op een redelijke vergoeding voor geleverde diensten en gemaakte onkosten. Maar wat is redelijk?

Redelijke honorering voor dienstverlening

De nieuwsbrief van december 2012 (nummer 5) handelde over het onderzoek van de Inspectie voor de Gezondheidszorg (IGZ) naar adviesraden. Een van de aanbevelingen van de IGZ was dat meer duidelijkheid wordt gecreëerd welke uurtarieven als redelijk kunnen worden beschouwd, waarbij wordt aangesloten bij objectieve maatstaven.

De afgelopen tijd is de CGR in overleg geweest met de IGZ en het Ministerie van VWS welke uurtarieven als redelijk kunnen worden beschouwd. Daarbij is aansluiting gezocht bij de wijze waarop de NZa eerder in haar beleidsregel medisch specialistische zorg het uurtarief voor medisch specialisten heeft bepaald, namelijk op basis van het totale inkomen (inclusief individuele en praktijkgebonden kosten, destijds € 205.260) gedeeld door het gemiddeld aantal werkuren (1555) per jaar. Als basis voor het inkomen voor andere beroepsbeoefenaren, is gebruik gemaakt van een recent rapport dat KPMG heeft opgesteld voor de NZa met betrekking tot methodieken ter bepaling van de arbeidskosten in de eerstelijns zorg.¹ Op basis hiervan kan (afgerond) voor de huisarts worden uitgegaan van een redelijk uurtarief van € 100, voor de tandarts van € 85 en voor de verloskundige van € 75.

De Gedragscode en de Uitwerking Normen Gunstbetoon gaan er vanuit dat de honorering van beroepsbeoefenaren in redelijke verhouding moet staan tot de geleverde prestaties in tijd, waarbij aansluiting dient te worden gezocht bij de geldende normtarieven. De CGR ziet geen aanleiding differentiatie boven de redelijke normtarieven toe te staan

¹

http://www.nza.nl/104107/138040/NZa_Methodieken_ter_bepaling_van_de_'arbeidskosten'_eerstelijnszorg.pdf

op basis van de kwalificaties van de betrokken beroepsbeoefenaar. De normtarieven worden als maximaal redelijk ervaren, ongeacht de kwalificatie van de betrokkene.

Alles overwegende, komt de CGR tot de volgende redelijke uurtarieven voor de beroepsbeoefenaren. De CGR stelt geen normtarieven vast voor alle beroepsbeoefenaren en overige zorgaanbieders en dienstverleners waarmee farmaceutische bedrijven samenwerken. Het voorgestelde kader biedt voldoende houvast om ook voor andere disciplines tot een redelijke honorering te komen.

Medisch specialist	€ 140
Huisarts	€ 100
Apotheker	€ 100
Ziekenhuisapotheker	€ 140
Tandarts	€ 85
Verloskundige	€ 75
Hoogleraar	€ 200

De CGR gaat er vanuit dat farmaceutische bedrijven en beroepsbeoefenaren per direct deze redelijke uurtarieven in acht nemen.

Redelijke onkostenvergoeding

Naast het recht op een redelijke uurvergoeding, heeft de dienstverlener ook recht op de vergoeding van gemaakte redelijke kosten (artikel 7:406 BW). De IGZ heeft in haar onderzoek naar adviesraden gevraagd om nadere aanwijzingen bij het bepalen van de redelijkheid van deze onkosten.

Met betrekking tot de onkosten in relatie tot dienstverlening, kan onderscheid worden gemaakt tussen gemaakte reiskosten en de kosten omtrent het verblijf (diner en overnachting). Uitgangspunt is dat de onkosten passend zijn voor de te verrichten prestaties en binnen redelijke perken blijven.

[>> lees verder](#)

vervolg Nieuwsbrief december

Wat betreft reiskosten kan worden aangesloten bij de onkostenvergoedingen voor Rijksambtenaren:

- Auto: € 0,37 per kilometer.
- Trein: kosten eerste klasse (ongeacht of er een abonnement is).
- Taxi: volledig, in aanvulling op openbaar vervoer.
- Vliegtuig: geen eerste klasse. Business class voor intercontinentale vluchten toegestaan.

Voor het bepalen dat de verblijfkosten binnen redelijke perken blijven, dient op grond van de Uitwerking Normen Gunstbetoon rekening te worden gehouden met de normen voor de passende locatie (geen sterrenrestaurant of luxe resort). Indien de dienstverlening in het buitenland plaatsvindt, dient daarvoor een objectieve rechtvaardiging te bestaan.

Een veel voorkomende vraag is of het gerechtvaardigd kan zijn een uurvergoeding te betalen voor de gemaakte reistijd. Het kan redelijk zijn de reistijd tijdens de normale werkuren wegens inkomstenderving financieel te compenseren; buiten werkuren is daar geen sprake van. Daarbij moet wel rekening worden gehouden met de mogelijkheid dat tijdens de reis de gevraagde dienstverlening nader kan worden voorbereid; een dubbele beloning voor reistijd en voorbereidingstijd is niet toegestaan.

Sponsoring en geschenken

Onlangs heeft de Rechtbank Gelderland uitspraak gedaan over de oplegging van een bestuurlijke boete door de IGZ wegens overtreding van de geschenkenregeling door het in bruikleen te geven van bloedglucosemeters en teststrips aan artsen.² Vraag is hoe deze uitspraak zich verhoudt tot de Gedragsregels sponsoring van de CGR.

De Rechtbank komt aan de toetsing aan de Gedragsregels sponsoring niet toe, omdat het in het betrokken geval gaat om een bruikleenovereenkomst met individuele beroepsbeoefenaren. Het in bruikleen geven van apparatuur met een meer dan geringe waarde aan individuele beroepsbeoefenaren, wordt in strijd geacht met de geschenkenregeling. Dat zou onder de gedragsregels van de CGR niet anders zijn, nu sponsoring van individuele beroepsbeoefenaren op grond van de Gedragsregels sponsoring niet is toegestaan.

Heeft u vragen?

Neem dan contact op met de CGR.

² <http://uitspraken.rechtspraak.nl/inziendocument?id=ECLI:NL:RBGEL:2013:5951>